

synes vel, at han selv betragtede det som en Spørgsmaalet paa ny. Det er et forunderligt Forslag, at vi skulde gaa ud og faae Bælgerne samlede, haad vi jo ikke have nogen Myndighed til; det er et Hverv, som vi ere aldeles ude af Stand til at udføre. Men saa kommer dertil; det er ikke mange Dage siden, at den høitærede Conseilspræsident sagde, at Grunden, hvorfor han og hans Ministerium blev siddende, var, fordi at det skulde værne om Grundloven med Hensyn til den Brug, der maa gjøres deraf, nemlig saaledes som den var forstaaet den Gang, den blev vedtagen. Dersom vi nu vare gaaede ind paa hans Forslag, havde vendt om og vare bleve — ja, der kunde jo gives os mange Benævnelser, hvis vi gif ind paa Ministerens Mening, opgave vor egen og sluttede os til hans med Hensyn til Forsvarsvesenet — saa vilde han gaa. Men hvorledes kommer det da til at se ud for Conseilspræsidenten med Hensyn til alle andre Sager, som der efter hans Mening skal værnes om af dette Ministerium, der jo skal værne om Grundlovens rette Brug efter den Forstaaelse, man havde af den, da den blev vedtagen? Det forekommer mig, at dette store Formaal har den høitærede Conseilspræsident derved opgivet og fuldstændig glemt, og det er dog saa vigtig en Ting, som han iastes lagde saa særdeles Vægt paa, men som han idag nu synes at ville opgive, naar han kunde faae Oppositionen her til at gaa over til sig. Dette her var mig nu saa uforklarligt og var mig saa besynderligt, at jeg havde haabet at faae en nærmere Forklaring over den egentlige Mening dermed. Saaledes som jeg opfattede det, var det næsten en Fornærmelse mod Oppositionen, at Ministeren vilde foreslaa os, at vi skulde gaa over til hans Mening. Den høitærede Conseilspræsident sagde, at naar vi gif ud til Bælgerne og fortalte dem, at nu havde vi lige den modsatte Mening, som vi havde ved det sidste Valg, saa vilde han gaa. Jeg tror ikke, at han har tænkt paa at fornærme os; men der ligger, forekommer det mig, i disse Anmodninger og Henvendelser til os en temmelig nærgaaende Tro om Oppositionen, naar han mente, at vi skulde kunne indlade os paa noget Saadant. Der ligger deri en ganske forunderlig Overtro paa, at Bælgerne desuagtet vilde vælge os igjen. Nei, der vilde naturligvis komme en lige saa stærk Opposition igjen, kun Personerne vilde blive andre. Vi vilde ganske vist ikke komme igjen; men om den Opposition, der kom i vort Sted, vilde være mere behagelig for den høitærede Conseilspræsident, det bliver jo et andet Spørgsmaal. Jeg tror, at den høitærede Conseilspræsident og ethvert Ministerium, der staar paa

det samme Standpunkt som dette, vil være lige saa godt og maasse nok saa godt tjent med Oppositionen, saaledes som den træder frem gjennem de nuværende Personer overfor Betragtningen, af hvad der kan gaane Fædrelandet i det Hele taget, som det vilde være tjent med den Opposition, der kom til at bestaa af de Personer, som vilde blive indsendte af Bælgerne, naar de forstafede os. Jeg tror, at den Opposition, som da vilde komme tilstede, vilde se ganske anderledes ud, og den vilde vistnok ogsaa efter Ministeriets Mening langt mindre kunne antages at sikkre Fædrelandets Vel end den Opposition, som bestaar af de nuværende Personer. Dette har jeg villet udtale, uagtet jeg beklager, at den høitærede Conseilspræsident paa Grund af sin Selbstedstilstand ikke er i Stand til at give nærmere Forklaring her. Det, Ministeren udtalte, var mig saa forunderligt, saa uforklarligt og saa overraskende, at jeg ikke kunde andet end ønske at udtale min Betragtning deraf, saaledes som jeg nu har gjort.

Krigs- og Marineministeren (Saffner): Det er blot en ganske kort Bemærkning, som jeg skal gjøre til de Ytringer, som det ærede Medlem, der nu satte sig, fremkom med i Begyndelsen af sit Foredrag. Det ærede Medlem forundrede sig over den Maade, hvorpaa jeg havde stillt mig til Søforternes Betydning, naar han saae hen til min Stilling i foregaaende Sessioner, hvor der var indbragt Forslag om en yderligere Forstærkning af Kjøbenhavns Søbefæstning. Jeg tror, at dette beror paa en Misforstaaelse fra det ærede Medlems Side. Jeg har hverken tillagt Søforterne større eller mindre Betydning nu end den Gang, og det bedste Bevis for, at jeg lagde særlig Vægt paa de nuværende Søforter ogsaa ved den udvidede Søbefæstning omkring Kjøbenhavn, ligger jo deri, at Forslaget om deres Forstærkning udgjorde en Del af det Forslag, som jeg havde den Ære at forelægge her i Salen i den foregaaende Session. Jeg skal indrømme det ærede Medlem fra Præsts Units 6te Valgkreds (Vojfen), at jeg misforstod hans Udtalelser med Hensyn til de flydende Forter og deres Sikkring ved Minestationer, men jeg skal dog gjøre den Bemærkning, at det vel er til en vis Grad muligt at sikkre et svagt pantsret Fort ved Fremflydning af Minestationer, men ogsaa kun til en vis Grad. Disse Minestationer kunne jo nemlig ikke stydes frem i Farvandet i det Uendelige. For at kunne have nogen Betydning maa de være dækkede af en virksom Kanonild, thi ellers vilde de med stor Lethed kunne fiskes op af de fjendtlige Fartøier, og saaledes deres Betydning fuldkommen forvinde.

Ordføreren (Ber g): Det, som jeg har at sige, er ikke af stor Vigtighed for Afstemningen, og jeg skal satte mig saa kort som muligt. Det er heller ikke videre fornøieligt at høre paa, thi en stor Del deraf er Tal, men jeg tillægger de Udtale-